

DÉLMAGYARORSZÁG

A MAGYAR SZOCIALISTA MUNKÁSPÁRT LAPJA

59. évfolyam, 65. szám

1969. MÁRCIUS 19.,
SZERDA

Megjelenik hétfő kivételével mindennap, hétköznap 8, vasárnap 12 oldalon.

ÁRA: 80 FILLER

Üzenet Budapestről

Tizennégy aláírás olvasható annak a történelmi jelentőségű felhívásnak alján, amelyet hét szocialista ország párt- és állami vezetői, a Varsói Szerződés tagállamai Politikai Tanácskozó Testületének budapesti ülése intézett öreg földrészi népeihez, a sok háborút, megpróbáltatást megélt európai országok mai vezetőihez.

Jogos örömmel tölt el mindannyiunkat, hogy éppen hazánk fővárosa lehetett a világpolitikai fontosságú aktus színhelye, minden bizonnyal ebben is tükröződik a magyar párt és a szocializmus építő magyar állam nemzetközi tekintélyének növekedése. Mielőtt a „budapesti felhívás” néven a történelemben bevonuló okmányt megszövegezték volna a Politikai Tanácskozó Testület tagjai, intézkedéseket hoztak a Varsói Szerződés védelmi célú katonai erejének fokozására. Az új határozatok egyfelől a tagállamok honvédelmi minisztereinek bizottságára, másfelől az egyesített fegyveres erőkre, és az egyesített parancsnokságra vonatkoztak. Egyöntetűen jóváhagyták más, katonai természetű okmányokat is, amelyek a védelmi szervezet felépítését és irányító szerveinek működését tökéletesítik.

Sokszor leírtuk, hogy a Varsói Szerződés — a béke szervezete, Idestova másképp évtizede, 1955 májusában — hat teljes esztendővel a NATO agresszív katonai koalíciójának megalakítása után! — mondotta ki ez a szerződés, hogy célja a béke védelme, a szocialista országok biztonságának megszilárdítása. Hogy katonai szervezet a békét szolgálja, ez egy pillanatig sem lehet ellentmondásos: a Varsói Szerződés ereje biztosította kontinensünkön a békét!

A Varsói Szerződés békés feladatait a budapesti ülés még látványosabb módon bizonyította a már említett felhívással. Ennek gondosan mérlegelt szövegén végighúzódik az európai realitások felismerése: vannak veszélyek, vannak nyugtalanító tényezők, vannak ismételt provokációk, de megvan a valós lehetőség a továbblépésre a földrészi békeje biztosítása útján. A helyzet felmérésekor jogosan hivatkoznak a hét szocialista ország párt- és állami vezetői arra, hogy Európában egymás mellett kell élniök a nagy és kicsiny, különböző társadalmi rendszerű, más-más érdekű, vagy éppenséggel eltérő földrajzi helyzetű országoknak. Eppen a szocialista országok kezdeményezéseinek hatására mind több kormány és párt egyre számosabb politikusa vallja, hogy Európában meg kell találni a módot egy újabb háborús konfliktus elkerülésére.

„Budapesti felhívás” szót emel az összeurópai konferencia megrendezéséért. Mint emlékeztet, ugyancsak a Varsói Szerződés országainak párt- és állami vezetői vetették fel ennek gondolatát, három esztendővel ezelőtt, a Politikai Tanácskozó Testület bukaresti ülésén. Az azóta eltelt időben, számtalan kelet-nyugati, kétoldalú diplomáciai tárgyaláson bizonyosodott be, hogy — amint a mostani felhívás mondja — „egyetlen európai kormány sem emel szót az összeurópai értekezlet gondolata ellen, s hogy megtartására megvannak a reális lehetőségek”.

Ez a megfogalmazás nyilván magában foglalja a Német Szövetségi Köztársaság kormányát is. Ugyanakkor — éppen az európai valóság helyes felmérése folytán — figyelmeztetnek egyöntetű állásfoglalásukban a hét szocialista ország vezetői arra is, hogy Európa biztonságának alapvető előfeltétele a fennálló határok sérthetlenségének kimondása, az NDK és az NSZK létének elismerése, a nyugatnémet „egyedüli képviselő” elvének feladása, az atomfegyverek birtokáról való bonni lemondás, Nyugat-Berlin különleges státusának elismerése, és így tovább.

Újra csak a pozitív lehetőségeket csillantja fel a „budapesti felhívás”, amikor az európai együttműködésben akár az energetika, akár a közlekedésügy, akár — átfogóbban — az egész földrészi lakosságának jóléte szempontjából szükséges és lehetséges közös cselekvésről szól.

Minden bizonnyal nagy lesz a budapesti „csúcstalálkozó” világviszhangja. Elsősorban Európában mozgósíthat új erőket a békés egymás mellett élés jegyében a kontinens jövőjének formálására. Ez volt a célja!

PÁLFY JÓZSEF

Elutaztak a küldöttségek

Tegnap, kedden délelőtt elutaztak Budapestről a Varsói Szerződés tagállamai Politikai Tanácskozó Testületének ülésén részt vett küldöttségek. A bolgár küldöttséget a BKP KB első titkára, Todor Zsivkov, a csehszlovák küldöttséget Alexander Dubcek, a CSKP KB első titkára, a lengyel delegációt Wladislaw Gomułka, a LEMP KB első titkára, az NDK küldöttséget Walter Ulbricht, az NSZEP KB első titkára, a román küldöttséget Nicolae Ceausescu, az RKP KB főtitkára, a szovjet küldöttséget Leonid Brezsnyev, az SZKP KB főtitkára vezette, — mint jelentették.

A Szovjet küldöttséggel együtt elutazott Ivan Jakubovszkij, a Szovjetunió marsallja, a Varsói Szerződés tagállamai egyesített fegyveres erőinek főparancsnoka, a honvédelmi miniszter első helyettese és Szergej Stemenko hadserégtábornok, az egyesített fegyveres erők főparancsnokságának vezérkari főnöke.

A küldöttségeket az elutazáskor Kádár, János, az MSZMP Központi Bizottságának első titkára, Fock Jenő, a Minisztertanács elnöke, Apró Antal, Biszku Béla, Fehér Lajos, Gáspár Sándor, Kállai Gyula, Komocsin Zoltán, Szirmai István, az MSZMP Politikai Bizottságának tagjai, Czinege Lajos vezérezeres, honvédelmi miniszter, a Politikai Bizottság póttagja, Pujó Frigyes, a külügyminiszter első helyettese, Csémi Károly altábornagy, a honvédelmi miniszter első helyettese, a magyar néphadsereg vezérkari főnöke és Erdélyi Károly külügyminiszter-helyettes búcsúztatta.

Moszkvai tanácskozás

A kommunista és munkáspártok nemzetközi tanácskozását előkészítő bizottság moszkvai ülésén a Magyar Szocialista Munkáspárt Központi Bizottságának képviselőiben Komocsin Zoltán és Nemes Dezső, a Politikai Bizottság tagjai vesznek részt.

Lapzártakor érkezett jelentés, hogy az értekezlet befejezte munkáját.

Építkezések a figyelem középpontjában

A szegedi párt vb. látogatása a tejüzemben és az olajmezőn

Elég nehéz szatírárt nem írni az építőiparról. Lemaradás, mindenütt csak lemaradás. A harmadik ötéves terv szegedi beruházásait nézve az építőipar évente 100—150 millió forint értékű munkával marad adós. Lassú munkához idő kell — mondhatnánk gúnyosan, ha az immár krónikus késedelem csupán helyi „specialitás” lenne. Mivel azonban országos és többé-kevésbé objektív problémáról van szó, kellő komolysággal kell számba venni a tényeket. Ezt teszi a Szeged városi párt-végrehajtóbizottság is, amikor megkülönböztetett és rendszeres figyelemmel kíséri a legfontosabb szegedi építkezések helyzetét. A tegnapi ülésen például a kiemelt beruházások teljesítéséről szóló jelentést tárgyalták meg. S hogy a vb tagjai ne csak a rideg számokat, adatokat ismerjék, záróakusként testületileg megtekintették a lucaszéke módjára készülő tejüzemet és a szegedi olajmezőn folyó munkálatokat.

Elcsúszó határidők

A számok, sajnos, nem hazudtak. Gajdán István, a tejüzem főmérnöke kint a helyszínen igazolta, hogy a százezer liter napi teljesítményre tervezett üzem 80 millió helyett végül mintegy 106—110 millió forintba kerül. A határidő? Bizony, az lejárt még a múlt év júniusában, többször módosították, s a vezetőség már örülne, ha idén júliusban megindulhatna a próbatermelés.

Az építkezéssel már megvolnának, még a gépek szerelése van hátra. Ennek ellenére csak saccolni tudják az indulást. A panasz: nem jönnek a szerelők Székesfehérvárról. Az ottani hasonmás-üzem próbaüzemeltetése közben ugyanis annyi hiba jelentkezett, hogy nem győzik kijavítani. S félő, ha egyszer Szegedre érkeznek, itt is hasonló lesz a helyzet, hiszen — hogy mást ne mondjanak — a dán, a cseh, az NDK-beli és az NSZK-beli gépek precíz beállítása, összekapcsolása elég bonyolult feladatnak ígérkezik.

Nem jósolnak. Abszolótóttó üzemvezető-helyettes tréfás megjegyzése: „Összetesszük a kezünket, ha októberben üzemszerűen termelhetünk.” A vezetőség segítséget kért ahhoz, hogy az elektromos szerelésekhez

szükséges kábelt megkaphassák, és a posta is juttasson nekik legalább négy-öt tele-

A kutak számát szaporítják

Irány a szénhidrogén-medence. Itt is jelentős a lemaradás, jöllehet, ezt csak a számok jelzik. Egyébként az esős idő ellenére mindegyütt dolgoznak. Jurátovics Aladár, a Kőolajtermelő Vállalat szegedi üzemének vezetője szakszerű magyarázatot adott az olaj, a gáz és a víz elhelyezkedéséről az ellipszis alakú szerkezetben. A geológiai ismertető után elmondta, hogy a 197 kész kút közül 140 olajat, 30 gázt termel, a többi pedig megfigyelési célokat szolgál. Eddig 12 tankállomást építettek, ahova a kutak vezetékkel futnak össze, hogy az olajat a gáztól elválasszák. Ez év januárjában már 86 kút volt bekötve a tankállomásokba. A kutak számát természetesen tovább szaporítják.

A beruházások hatalmas számadatairól laikusnak nehéz képet formálnia. A szakemberek azonban minden nehézség nélkül elképzelik, milyen lesz a kísérőgáz-előkészítő üzem, amelynek építéséhez ezen a nyáron fognak hozzá. Előre látják a nemsokára teljesen

font, a megrendelt tizből. Mert telefon nélkül aligha boldogulnak, az üzletfelek, a megrendelők egyszerűen nem tudják majd felhívni őket. S a bekötő út elkészül-e idejében? Honnan legyenek 500 ember, amennyi a termeléshez szükséges? Miképpen oldják meg a reggeli műszak dolgozóinak kiszállítását?

Kérdés hegyén-hátán. A vendégek javaslatokat tettek, s megígérték, segítenek, ahol tudnak. De a szerelés nem az ő dolguk. Ők is annak örülnének, ha az esztendő második felében már az egész Csongrád megyét ellátná az üzem jóminőségű palackozott tejjel, finom túróval és vajjal.

elkészülő főgyűjtőt, a kétezer személyes üzemi konyhát, az éttermet, Szegeden az új lakásokat és a majdani irodaházat. Pedig a tervhez képest itt is lemaradás mutatkozik: az ÉVM 31. sz. Építőipari Vállalat például a vállalt 101,2 millió forintból a beruházás kezdete óta csak 14,1 millió forint értékű munkát végzett el.

Mégis optimisták az olajosok. A helyszíni szemle alkalmával meggyőződhetünk róla, mi mindenben öltött testet az 1968-ban elköltött 523 millió forint. Csak a keresztet lenne jobb egy kicsit — ezt mind a segédmunkások, mind a szakmunkások gyakran mondogatják.

Sokan sürgetik a lakásépítést. Jogosan. Szegeden a Pusztaszeri utcában átadtak már ugyan az „olajosoknak” 38 lakást, a Tarjántelepen körülbelül ugyanannyit, de a többire is égető szükség volna. Alig várják már, hogy a Roosevelt téri és a Kígyó utcai lakásépítéshez is hozzáfogjanak. Az építőipar ebben az évben ígéri, s az érdekeltek erősen hisznek az adott szóban.

F. N. I.

Kozmosz-272

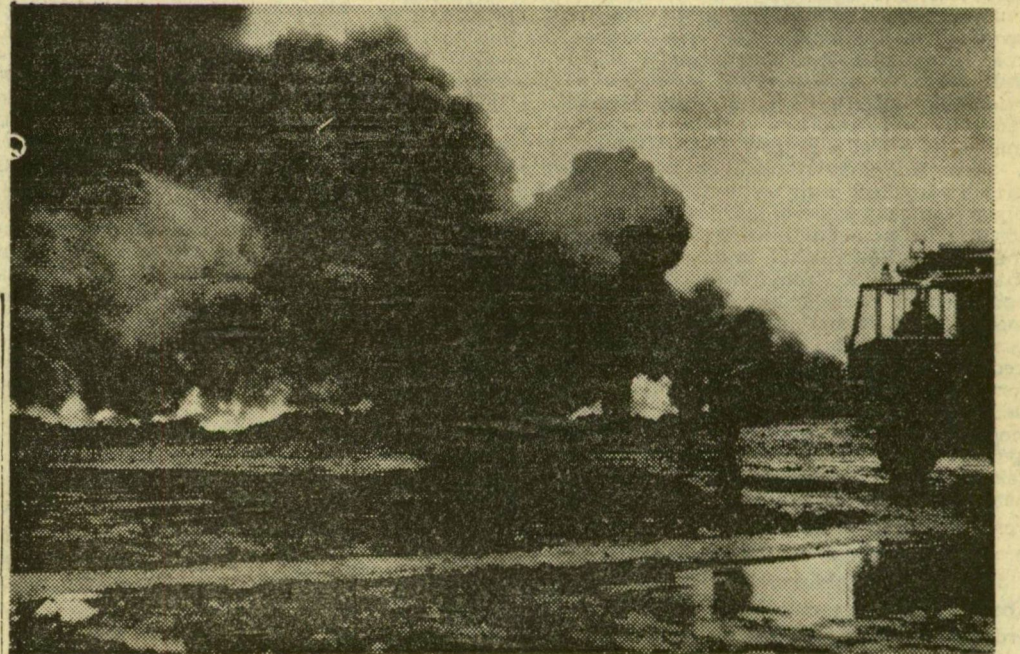
Március 17-én a Szovjetunióban földközi pályára juttatták a Kozmosz-272 jelzésű mesterséges holdat, hogy műszerei segítségével folytassák a korábban bejelentett szovjet űrkutatási program megvalósítását. A szputnyik rátért pályájára. A szputnyik berendezései kifogástalanul működnek.

Összeül a Biztonsági Tanács

Harminckilenc ázsiai és afrikai ország, valamint Jugoszlávia ENSZ-képviselői levélben kérték Csatorday Károlytól, a Biztonsági Tanács e havi elnökétől a tanács sürgős összehívását az aggasztó délnyugat-afrikai helyzet megvitatása céljából. A vita alapja egy határozati javaslat lenne, amely sürgeti, hogy a Biztonsági Tanács újból erősítse meg az ENSZ-közgyűlés 1967-ben hoz-

zott határozatát, amely megszüntette a Dél-afrikai Köztársaság e területre fennállott mandátumát, s Délnyugat-Afrikát az ENSZ igazgatása alá helyezte.

A negyven ország kérésére — hogy vitassák meg követeléseiket: a Dél-afrikai Köztársaságtól vonják meg a jogot Délnyugat-Afrika igazgatására — a Biztonsági Tanács csütörtökön délelőtt összeül.

Matkó István felvétele

OLAJEGETÉS. Tegnap, kedden délelőtt 10 órakor a 47-es szeged—hódmezővásárhelyi út mellett meggyújtották az algyői 168-as kút kitérésekor felgyülemlett olajat. A tűz mintegy 800—1000 négyzetméternyi területen égett, hatalmas fekete füstöt árasztva